

Udstillingsfonden optog hos Staten, hvoraf det til enhver Tid skyldige Beløb forrentes med 4 pCt., medens der amortiseres med Resten, hvilket ikke var nøiagtigt udtrykt i Lovforslaget. Det blev rettet ved Lovens Behandling her i Lands-thinget; men ved at være kommet tilbage til os ses det, at den ikke nøiagtige Udtryksmaade atter er kommen ind. Det er imidlertid saa ligefrem, at det ikke kan forstaaes saaledes, som det efter Ordlyden maatte forstaaes, at Udvalget har ment, at der ikke af den Grund var Anledning til paa det nuværende sene Stadium at søge en Rettelse tilveiebragt, og det vil vist ogsaa være saa meget mindre nødvendigt, naar den ærede Minister skulde finde sig foranlediget til at udtale, at han deler Udvalgets Opfattelse med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal saaledes paa Udvalgets Vegne anbefale Forslagets Vedtagelse til det høie Thing.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg vilde ogsaa have ønsket, at det Forslag, som nu foreligger det høie Thing, havde i finantsiel Henseende været noget gunstigere for Udstillingsfonden, end Tilfældet er; men vil man ret bedømme Betydningen af det foreliggende Forslag i den Skikkelse, det nu har, saa maa man tage Anordningen af 1857 for sig og se, hvilke Udgifter der derved aabnedes til en for vor Kunst saa vigtig Foranstaltning som den nye Udstillingsbygning. Ved Anordningen af 1857 oprettedes jo nemlig Udstillingsfonden blandt Andet med den Bestemmelse at skaffe et nyt Udstillingslokale. Ved Siden deraf skulde Fonden afholde Pensioner, understøtte Kunsten i det Hele taget o. s. fr. I de Aar, der ere forløbne siden 1857, altsaa 23 Aar, er der opsamlet en Kapital af mellem 150—200,000 Kr., men hvor glædeligt det end er, at der har kunnet opsamles en saadan Kapital, viser dette, at, dersom denne Veie alene skulde føre til en ny Udstillingsbygning, som man havde tænkt sig i 1857, vilde det endnu have lange Udgifter; thi den Sum, som en ny Udstillingsbygning vilde kræve, vilde det være meget længe, inden man paa den angivne Veie kunde indsamle. Se vi nemlig nu paa den Sum, som indeholdes i Lovforslaget, nemlig 500,000 Kr. for en Udstillingsbygning — rigtignok tillige indeholdende et Lokale for Skulptursamlingen, men som dog ogsaa for Kunsten er af stor Vigtighed — og lægges vi til, hvad Grunden er værd, saa vil man se, at der vil komme en Sum ud, som er saa stor, at der vil gaa meget lang Tid, inden den vilde blive tilveiebragt. Grunden indbefatter 12,300 □ Alen, og ansætte vi denne Grund til 25 Kr. pr. Rodratalen, hvilket jo ikke er overdreven høit, udkommer der i et rundt Tal en Værdi for Grunden af 300,000

Kr. Den Kapital, der altsaa vilde blive Spørgsmaal om at tilveiebringe, var i Alt 800,000 Kr., og, som bemærket, skulde Udstillingsfonden være alene om at tilveiebringe den, vilde det være meget længe, inden man fik nogen ny Udstillingsbygning. Fordelingen af Udgifterne her i Lovforslaget er nu da saaledes, at Staten giver Grunden og 100,000 Kr. og Udstillingsfonden afholder 400,000 Kr. eller med andre Ord: Statskassen og Udstillingsfonden dele Udgifterne. Ved Siden deraf indbrømmes der paa Statskassens Vegne gunstigere Vilkaar med Hensyn til Rentebetalinger. — Naar det af den ærede Ordfører er bemærket, at der er kommen ny Byrder til for Udstillingsfonden, idet den skal afholde Halvparten af Vedligeholdelsesudgifterne og Statterne, vil jeg dog bemærke, at i det Forslag, som blev forelagt af mig i dette Thing, var Tanken den, at den indvendinge Vedligeholdelse skulde paahvile Udstillingsfonden, den udvendinge Statskassen, ligesom nu Tilfældet er med Charlottenborg. Altsaa bliver Resultatet dette af Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har, at de 800,000 Kr., der maa tilveiebringes, afholdes lige af Statskassen og Udstillingsfonden. Det kan ganske vist være et Spørgsmaal, om Udstillingsfonden vil være istand til at bære de Byrder, som herved lægges paa den. Jeg haaber det imidlertid; thi jeg kan ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører med Hensyn til den forøgede større Indtægt, der sikkert kan indsees; naar der erhverves et bedre Lokale til Udstillingen, saa vil Indtægten blive saa meget større, at der ikke efter mit Sjøn kan være nogen Tvivl om, at Udstillingsfonden vil kunne bære de Byrder, man lægger paa den. Hvad der imidlertid endnu i høi Grad har tilskyndet mig til at modtage Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har — thi det er min Overbevisning, at Mere, end der her er naaet, vil det være umuligt at naae for Dieblittet — er den Omstændighed, at dersom man ikke handler temmelig snart, vil det Spørgsmaal nødvendigtvis opstaa, om Statskassen længere kan og vil lade den Grund henstaa ubenyttet, paa hvilken Bygningen skal opføres. Det er jo nemlig, som jeg nylig har nævnt, en Grund af ikke ringe Værdi; at den henligger ubenyttet, er aarlige et ikke ringe Tab for Statskassen; og skulde denne Grund blive indtagen til anden Anvendelse, vil der derved være sket en ubodelig Skade, thi det vil da være vanskeligt at finde en passende Plads for en Udstillingsbygning, og i hvert Tilfælde vil den blive stilt saaledes fra Kunstakademiet, at den gjenfaldende Indvirkning, som Udstillingsbygningen og Akademibygningen kunne udøve til Kunstens Fremme, vil gaa tabt. Jeg betænker mig derfor ikke paa at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, fordi det efter min bestemte Overbevisning er det